

ere medbeelte, før Menighedsraadet skal afgive Betænkning derover. Derfor det er et Cimbode, som søges af Mange, vil det i 14 Dage være Menighedsraadet umuligt at staa sig Dplysninger om disse Personligheder — der hører en længere Tid til — men selv om det kan det, saa er det til i et saadant Tilfælde at kunne udskyde en Trebiedeel af Ansøgerne, dog ikke flere end Tre, paa ingen Maade tilstræffeligg. Jeg kan ikke tage imod noget Saadant, med mindre man f. Ex. bestemmer, at Regjeringen foreslaaer Tre, hvoraf Menighedsraadet kan vælge den. En, det synes mig at være det Mindste, naar man overhovedet skal gaae ind paa dette Spørgsmaal i denne Lov. Flere Steder i Loventales der om Biskoppernes Afgjørelse af forskjellige Ting; heller ikke derpaa kan jeg gaae ind. I denne Henseende mener jeg, at der overalt maatte staae Cultusministeriet; hvor der nu staaer Biskopper; Cultusministeriet har man dog noget mere Hold (paa i de fleste Tilfælde) faaer man dets Forklaring, dets Angivelse af de Grunde, som have ledet det til at tage en eller anden Bestemmelse; det er i en højere Grad end Biskopperne nødt til at tage Hensyn til forskjellige Forhold; det viser sig ogsaa overalt, hvor der fremkommer Betænkninger fra Biskopperne, at de ikke meget ønske at tage saadanne Hensyn. Jeg mener derfor, at Afgjørelsen bør lægges til Cultusministeriet i de Tilfælde; hvor den nu henlægges til Biskopperne, det gjør en ikke ringe Forskjel. Jeg vil iøvrigt holde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at mod de fjorten første Paragrapher, Dannelse af Menighedsraad, kan man ikke egentlig have noget at indvende, paa disse Menighedsraad ikke kunne siges at staae i nogen Bestemt Forbindelse med en Kirkeforfatning, uagtet de kunde være en Begyndelse der til; og man derfor ikke mod dem kan indvende, hvad man kan indvende mod en Kirkeforfatning; denne Bemærkning gjør jeg egentlig til den sidste ærede Tale; thi det forekommer mig, at han heelt igjennem støttede sine Bemærkninger mod Loven til den Fare, som han saae i en Kirkeforfatning, men holdt sig ikke til, hvad her foreligger, som ikke er en Kirkeforfatning. Han gjorde gjældende, at naar der blev givet

en Kirkeforfatning, da vilde den theologiske eller den christelige Retning, som tilfølgis i Diebliffet var den herskende ligeoverfor de andre Retninger i Folketirken, saaledes kunne beherske det Hele, at Mindretallets Anskuelser blev uretfærdig behandlede; men det kan der her paa ingen Maade være Tale om. Det ene Menighedsraad er jo aldeles ikke afhængigt af det andet; efter Bestemmelsen skal endogsaa ethvert Sogn have sit Menighedsraad, saa at det ikke vil kunne siges at kunne faae en større Dvervægt end indenfor Communens Grændser, og endogsaa dette vil langtfra altid blive Tilfældet, idet der er flere Communer, som omfatte 2 Sogne. Jeg kan saaledes ikke see, at der kan være noget Særdeles, at indvende i den Henseende; thi man maa dog stadig gaae ud fra, at det er Majoriteten af Menighedsmedlemmerne, som afgjør, af hvilke Medlemmer Menighedsraadet skal bestaae, og man kan dog ikke ville, at Majoriteten skal bøde sig for Minoriteten; man kan dog ikke ville sige, at for at Minoriteten ikke skal blive ubillig behersket, skal Majoriteten ubillig beherskes, f. Ex. naar Spørgsmaalet er om, hvilke Psalmer der skulle synges i Kirken; og flere lignende Anliggender, saa tror jeg ikke, at man i disse Sager kan faae en bedre Afgjørelse end ved Majoriteten. Saaledes som Forholdet nu er, be dømmes den Maade, hvorpaa Afgjørelsen i disse Sager finder Sted, ikke videre gunstigt. Man veed jo, hvorledes der kan gaaes frem; naar en Præst f. Ex. ønsker at indføre en Psalmehog, og veed, at Majoriteten af Menighedsmedlemmerne maa ske ønsker en anden, griber han Sagen an paa en saadant praktisk Maade, at han alligevel faaer sin Psalmehog indført. Uagtet de mange Bestemmelser, som ere givne angaaende Menighedernes Samthkke med Hensyn til forskellige Foranstaltninger, saa seer man dog, at Præsten desuagtet i Reglen sætter sin Mening igjennem; disse Bestemmelser anvendes paa en saadant Maade, at Udenforstaaende ikke kunne troe, at det har været Hensigten med dem, da de bleve givne. Hvad saaledes det Spørgsmaal angaaer, som er blevet berørt af den ærede Rigsdagsmand, om Confirmationen skal afholdes to Gange om Aaret, da vil jeg ikke sige, at Menighedsraadet